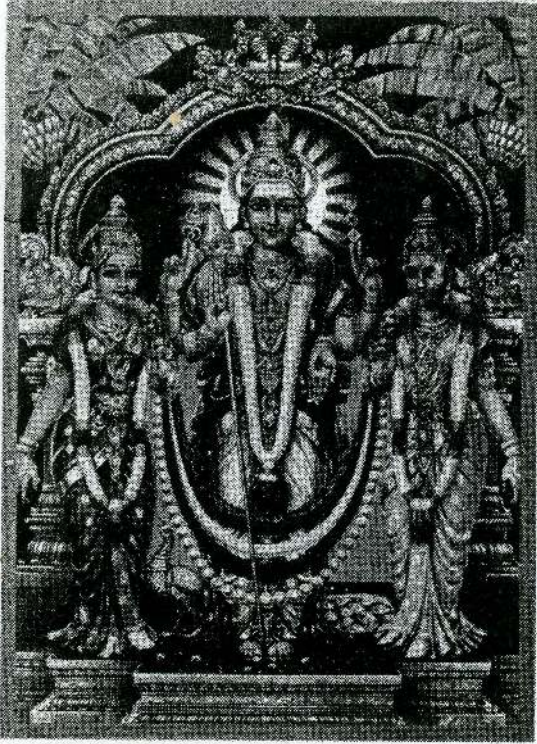

உ

சிவமயம்

கதிர்காமக் கந்தன்
பதிற்றுப் பத்து அந்தாதி
&
திருச்செந்தார் முருகன்
புஜங்க தோத்திரம்

ஆக்கம்: இயற்றமிழ் வித்தகர்
பண்டிதர் ச. சுப்பிரமணியம்.

உ

விநாயகர் துதி

சிறுணர்வால் குற்றமென் செய்துளே னேனுமலை
முற்றுமினிந் பொறுத்தென் முன்றிற்பாய் கற்றுயர்ந்தோர்
பந்திதனில் தேர்ன்றிப் பொழியும் கருணைமதத்
தந்திமுகப் பிள்ளாய் சரண்

கதிர்காமக் கந்தன் பதிற்றுப் பத்து அந்தாதி.

காப்பு:

(கட்டளைக் கலித்துறை)

பூமேல் அயனும் பொருளறி யாமறை முன்புகல் ஓம்
நாமே எனும் நம்பி நாடும் கதிர்காம நம்பியின் பா
தாமே தரவரும் தம்பிக்குத் தந்தியாய்ச் சார்தமைபன்;
நாமேல் அவன்விக்நம் தீர்நாமம் நாளும் நவிலுதுமே.

கந்தன் துதி:

(அறுசீர் விருத்தம்)

சொற்றவா றறிந்து சொற்ற துணைவரும் கடர்வேற் றூயன்,
கற்றவா காட்சி காண்பான் காட்டுவான்; கருணை காட்டப்
பெற்றவா பிராணைப் போற்றும் பேறுமாம், கதிர்காமத்தான்
உற்றவாறுடையான்; நாமோ உடைமை, யார் ஒம்புவாரே.

துதிநூல் அந்தாதி:

(கட்டளைக் கலித்துறை)

திருவடி சேர்த்தித் திசைமுகன் சிட்டி திருத்திவிட்டாய்,
குருவடி வாய்ச்சிவன் கொள்ள உபதேசம் கூறியிட்டாய்,
பெருவடி வாய்ச்சூர் சுரர்காண் பெருவிருந் தூட்டி விட்டாய்,
ஒருவடி வாய்க்காண் உரைதா கதிர்காமத் துள்ளொளியே. 1-1

உள்ளொளி யாயென்றும் ஓரிமைப் போதும் உளத்தகலாய்,
தெள்ளொளி யாயறு தேசிகர்செஞ்சொலில் தேற நிற்பாய்,
கள்ளொழி யாதுகு செங்கடம் பாகதிர் காமதந்தான்
உள்ளொழி வின்னுன் ஒரு நாமம் ஓதி உவந்துறவே. 1-2

உறவேல் உனதடியராய், உரையுன் உயர் புகழாய்,
திறவேல் மயிலொடு சேவல் செந் தூரிவை சிந்தையிலே
மறவேல், உரைமந்திரம் ஆறெழுத் தென் வரமெனக்கே
மறவே டுவர் மங்கை சேர்கதிர் காம மலைய நல்கே. 1-3

நல்கா விடான்நலி வுற்றவர்க்கே நண்பன், நல்குரவால்
பல்கால் இடும்பையிற் பட்டுழல் வோர்தமைப் பாலிக்கவே
ஒல்கா தருள் உபகாரி கதிரையில் உற்றுறைவோன்,
வில்கால் அயிற்படை வேந்தன், விண்ணோர்சிறை மீட்டவனே 1-4

மீட்டவன் மீளாத் துயர்நோய் வலை நின்று, மேன்மை நலம்
ஊட்டவன், ஒவ்வா உறுபகை ஆறும் ஒழித்தருளே
காட்டவன், கண்ணவன், காட்சிக் கருங்கதிர் காமமெனும்
மேட்டவன் வேடத்து வேழத்துமேல் வரும் மெய்ம் மணியே. 1-5

மணிமாலை போல்வளை மாணிக்க கங்கையில் முழுகி வந்தே
பணிமாலை காலை மதியமும் பத்தர் பரவிவரத்
திணிமாலை ஒட்டித் தெளிவொளி சித்திகள் சேர்த்தருளும்
அணிமாலை வேற்கரத் தாறு முகத்தன் அடிசரணே. 1-6

சரணாம் நிழல்தந்து தாங்கிக் கனிகற் பகதருவாம்,
பரணாயி ருந்தப் புனம்பரி பாலித்த பாவையின்பால்
சரணார விந்தம் தழும்பக் கரவினில் சார்ந்தவனாம்,
அரணாம் கதிரை மலைக்கர சாம் எம் அறுமுகனே 1-7

முகமாய தாறு, கண்ணுமீ ராறு, முறையிடக்கேள்
தகவாய காதுகள் ஈரா றீராற தாந்தருகை,
மகவான் அயன்மால் பணிதாள் இரண்டெம் மலைக்கிழவன்
மிகவாய் கதிர்காமன் வேங்கையுமாகிய வேலவற்கே. 1-8

வேலன் விளங்குமெய்ஞ் ஞானவிளக்கம் விடமிடற்றோன்
பாலன் அகரர் பயங்கரன் தேவர்க் கபயனருட்
சீலன் கதிரைத் திருமலைத் தேசன் திகழ்மறையாம்
நூலன் நுணங்கிய நூலினர் நூங்கமு தாம் நினைவே. 1-9

நினைவே நினதடி நீங்கா திருக்க எம்நெஞ்சகத்தே
புனைவே புதுமொழிப் பூந்தொடையாகப் புகழ்புரிந்தே
தினையே னுஞ்சிந்தை சொற்செயல் தீதுறாச் செம்மையற
வினையே னுக்கருள் வேண்டும் கதிர்காம வெற்பரசே. 1-10

(அறுசீர் விருத்தம்)

வெற்பின தரசன் மேனை வேண்டவே மகளாய் வெள்ளி
வெற்பினன் தனையே வேட்க மெய்த்தவ விரதம் மேற்கொள்
கற்பின ளாய கௌரி சேய்கதிர் காமன் பாதத்(து)
அற்பின ரானோர்க்(கு) அல்லார்க்(கு) அணுகுமே
அணையாவீடே 2-1

வீடே நாம் விடுத் தோம் விட்டு நிர் வாண முத்திக்
காடே நாம் கதியாய்க் கண்டும், கலங்கல்நீர் தழைகாய் உண்டும்,
பாடே நோய் படுத்தப்பட்டும், பாதகர் பரிகி லாரே;
"ஏடே! நோ உறாதே" என்னா மவுனமென்? கதிரை ஈசா 2-2

ஈசன் நீ எவைக்கும் என்றும் இரட்சகன் கதிர்காம மஞ்சேர்
வாசன் நீ வடிவேல் ஏந்தும் வள்ளல்நீ வள்ளி பாலாம்
நேசன் நீ நினக்கே பாரம் நிர்க்கதி யாகி நிற்போம்
தாசர் நாம் சபிக்கப்பட்டார் தமிழரோ தயை செய் வாயே 2-3

வாயேநாற் றிசைம லர்ந்தும் வனசன்வாய் மவுனமாக
'நீ யேபோற் றுலகு பூப்பாய்' எனக்குட்டி நிகளத் திட்டே
தாயே போற் சகத்தைத் தந்த சண்முகா கதிரை வாழ்வே
நீயே பார்த் திரங்கி நீக்காய் நீசர்நிட் டிரம் நேரே. 2-4

நேரேமேல் இலாத நித்த நிருமல நிறைமாணிக்க
நீரேமேல் உலாவ நீடும் நிறைகதிர்காம, நீபத்
தாரேமே லணித டந்தோட் சரவண, சட்குணைச,
ஆரேமேல் ஆதரிப்பார்? ஆறுமா முக நீ யல்லால். 2-5

அல்லாத அரை நூற்றாண்டாய் ஆற்ற நாம் அலந்தோம்; ஆற்றோம்;
புல்லாத புல்லர் செய்கை போக்குவாய், புகலாம் நின்தாள்
அல்லாத தறியா நம்மை அணிகதிர் காமத் தம்மாள்
செல்லாத காகம் வீதி திரிநாயு மாக வையேல். 2-6

வையே போல் வாடி வற்ற வன்கண்ணர் ஓட்டி வாட்டக்
கையேசேர் பொருளும் கற்பும் கல்வியும் கழிந்த முற்றும்,
தையேசேர் பூசம் ஆடி ஒணத்தீர்த் தங்கொள் செல்வா
மையே சூழ் கதிரை வெற்பின் மைந்தனே மணியே காவாய் 2-7

காவாவி டாய் நீ என்றுன் கழலிணை கருதி ஏத்தின்
ஆவாவி டேனென் றெய்தும் அந்தகன் தானும் அஞ்சும்;
மேவாரின் விடாப்பிடிக்குள் மெலிகின்றோம் மீட்சி செய்வாய்,
நாவாயின் நமைக்க ரைசேர் நாவிகா கதிரை நம்பீ. 2-8

நம்பினார் கெடாரென் றோதும் நல்லார் சொல் நாடி நாளும்
வெம்பினார் வினையால் வெந்துன் விரைமலர்ப் பதத்தில் வீழ்ந்தே
நம்பிரான் நாமம் போற்றி நலிக்கின்றோம், கதிர்கா மத்துத்
தம்பிரான் சரணம் சீவ தயாபரா சமர தீரா. 2-9

தீரனே, சிலம்பின் மங்கை சிலம்பினில் வந்த ஒன்பான்
வீரரே விரவப் பார்மேல் வெற்புதோ றாடல் மேவும்
சூரனே, சூர்மா சாடும் சுப்பிரமணிய, தூய
ஆரலே கங்கை அன்னையாய் கதிர்காமத் தையா. 2-10

(கலித்துறை)

மத்தை மதியா நிறுவி வாரி மதித்தார் கரரசுரர்
கொத்தை அடரக் கொதித்தங் கெழுந்த நஞ்சாற் குலைந்தோடி
அத்தா அருளென் றடைய ஆலம் அமுதாய் படியுண்ட
பித்தா யவன் சீர்ப்பிள்ளாய் பேணாய் கதிரைப் பெருமானே. 3-1

பெருமா மாயன் மருகா, பிரியா இருவர் பேதையர்க்கும்,
கருமா கடலுட் கலம் விட்டாழ்வார் கதியேய் கரையேற்றாய்
வருமா றெறிந்து வானோர்க்குதவும் வரதா, மயிலூரும்
ஒருமா மணியே, கதிர்கா மத்துள் ஒளியாய் உருவானே. 3-2

உருவாய் அருவாய் உணர்தற் கரியாய் உன்சீர் ஒதுநர்பால்
வருவாய், வடிவேற்கரனே, வரதா, கதிரை மலைமருந்தே,
கருவாய் வீழ்ந்தே கவல்வார் கழல்சேர் கதியைக் காட்டுமருட்
குருவாய் வருமா தரவா, குகனே, குற்றம் குறைபொறுப்பாய். 3-3

பொறுப்பாய் குறைநாம் புகல்சொல்

பொருளாய்ப் போற்றும் தமிழ்ப்புலவா
வெறுப்பா யலை நீ விமலை யளித்த வேற்கை விறலோனே
உறுப்பாய் அடியார் அடிசூட்டுரியோம் அல்லல் ஒருங்கொழிப்பாய்
ஒறுப்பாய் உவப்பாய் கதிரை உடையாய் நாமார் உரைத்தற்கே 3-4

உரைத்தற் குணர்தற் கரியாய் அருளால் உணர்ந்தார் உரைபேணி
நிரைத்தற் குரிதாம் நெறியில் நித்தம் நினதாள் நினைந்தேத்திக்
குரைத்தற் குளநாய் அணையேம் குறிக்கொள் கதிரைக் குன்றுடையாய்
கரைத்தற் குரியம் விடுகா லிகள் கை விடலாம் கடையேமோ? 3-5

கடைதோ றிருகை குவித்தும் விரித்தும் கரப்பார் காய்ந்தோட்ட
நடையே மெலிந்து நாணுங் கெடநல் குரவில் நலியாதே
அடைவார் கதியோடாக்கம் பெறச் செய் கதிரை நகராளீ
அடையார் அடரா தபயம் தருவாய் ஆறு முகத்தமலா 3-6

அமல வியோமன் கருவாய் அநிலன் அங்கி சிரங்கரம் போய்
விமல கங்கை விடுப்பச் சரவணத்தாந் தலமீதே
கமல முகங்கண் கரங்கொள் மகவாய்க் கருதும் கார்த்திகைமார்
தமவாம் மகவாய்த் தழைத்த கதிரைச் சயிலேந் திரதருவே 3-7

திரமா தருவே திருமால் அருள் கண் மணியர் தழுவறுசீர்
தருமா தரவா, தமிழ்மா முனிமற் றறுவர் தவத்தோர்க்கும்
குரவா, குமரா, குகனே, கதிரைப் பதியாய், குறித்துணையே
வருவார் பணிவார் வருத்தங்களைவாய் வளரும் வண்மையனே. 3-8

வண்மைக் கொருவா, வள்ளி மணாளா, மதுரா, துவரைக்கோன்
கண்ணற் கினியாய், கதிர்காமத்தாய், கருதக் கனிவாவாய்,
உண்ணற் குரியாய், வண்ணமயிலூர் வரதா உலகோம்பும்
அண்ணற் (கு) அனைத்தும் அறிவாய் (கு)
அடியேம் கூறும் உரை ஏதோ. 3-9

ஏதுக் குதித்தோம்? இனிஎன் செய்வ(து) எது நம் கதி எந்தாய்,
 மாதுக் கமதாம் மண்மேல் மயலற் (று) அறவா, நினைமறவாச்
 சாதுக் களெனும் அடியார் சங்கத் திடை நாம் சங்கமமாய்த்,
 தீதுக் கணையாத் திருநன்னெறி சேர் கதிரைச் செவ்வேளே. 3-10

(கொச்சகக்கலி)

செவ்வேளே, கதிர்காமா, திருப்புகழ்க்குச் செவிசாய்த்த
 செவ்வானேர் திகழ்மேனிச் செந்தூரா, உரைத் திறஞ்சேர்
 செவ்வாயே குருபரர்க்குச் செய்தானே, செய்யாட்குச்
 செவ்வேசேர் திருமருகா செய்யாயோ அருள்சிறிதே. 4-1

சிறிதுமனத் தன்பில்லேன், சீரடியான் போல் நடித்தே
 வறிதுனருள் வருமென்றே வாளா நாள் கழிக்கின்றேன்,
 வெறிதொடரும் வேடர்தொழு கதிர்காம வேள் அடியேன்
 நெறி தொடரும்நினை வருளாய் நீக்கமற நிறைந்தோனே. 4-2

நிறைந்தானே அனைத்தும் நீத் துனைக்காணா நிலையவற்றுள்
 மறைந்தானே மறையானே கதிரைமலைத் தலைமலர்ந்தே
 உறைந்தானே எம்முளத்தும் ஒளியானே ஒளித்தனையோ
 குறைந்தாரேல் குறை தீர்ப்பாய் குறையுளானே குறையில்லாய். 4-3

குறையில்லாய் நிறைவானாய் குணமில்லாய் எண் குணத்தாய்
 கறையில்லா மதிசூடி காதலனே கதிர்காமம்
 உறையில்லா உடையாய் எம் உடையவனே உலகில் மேல்
 இறையில்லா இறையவனே இரங்கர்மை ஏற்றதுவோ 4-4

ஏற்பவர் நாம், ஈபவன் நீ இரவாதே என்றும் தான்,
 சூற்பயல்வான் தூமதிநீர்த் துளிநிலவும் தருமது போல்
 நோற்புடைய மயில்சேவல் நுன்பணிகொள் கதிர்காமா
 ஏற்புடைய ரிலமெனினும் எமக்கிரங்காய் எழில் முருகா. 4-5

எழில் முருகா ஏரகனே இளையானே முதிரருளாய்
 விழில் வருவாய் விரைந்தெடுப்பாய் விழிமழையார் தொழுதெழுவார்
 தொழில் வழுவார் அடித்தொண்டர் பரஞ்சுகம்பாய் கதிரைமலை
 எழுங்கதிரே இருளிரிய எழுந்தருளாய் எம் முன்னே. 4-6

எம்முன்னை இடர்பிணிநோய் எவ்வெவைக்கும் மருத்துவனாம்
 நும்முன்னே சார்பொழுதே நுனித்து நுகர் மருந்தருள்வாய்
 தெம்முன்னே வேலுடனே சென்றெதிரும் கதிர்காயா
 தம்முன்னை வலஞ்சார இடஞ் சார்ந்தே இடங்கழியாய் 4-7

இடங்கழிந்தே இணங்கிலரால் இடர்மூழ்கிந் திரனிமையோர்
 கடங்கழிந்த கரிமலங்கிக் காடேகக் கண்டிரங்கித்
 தடங்கழிந்த சகடாகா வகை தாங்கிக் கதிர்காமா
 திடங்கழிந்த சேண்திருத்துன் அருள் எமக்கும் அருள் சிறிதே. 4-8

சிறிதேனும் சிணுங்காமல் சீராட்டக் கார்த்திகைமார்
 வறிதேனும் கண்வளரா மழலையலை மலைக்கிழவா
 செறிதேனும் தினைமாவும் தருமானைத் திருடவல்லாய்
 வெறிதேனின் விடலையெமை மீட்டருள விரகிலையோ 4-9

விரகிலையோ உளதோ நாம் வேடர்வலை விலங்கினமாய்ச்
 சருகிலையோ நீர்தானும் இலை, தளர்ந்தோம் சருகானோம்,
 ஒரு சிலைபோற் சிறையுறைதல் அறிந்துதவார் உலகத்தோர்
 உருகிலையால் கதிரேசா ஒரு சிறிதும் உரவோனே. 4.10

(கலிவிருத்தம்)

உரவன் ஊதியன் ஆருயிர் யாவுளு
 கரவன் ஒங்கு கதிர்காமக் கந்தனெம்
 சிரசன் சிந்தையன் சேவற் பதாகையான்
 வரதன் வானவர் சேனை நன் நாதனே 5-1

நாதன் நம்முடை நல்லிறை யாவுக்கும்
 பூதன் பூரணன் போற்றும் கதிர்காமப்
 பூத/ரன் புலி பூர்ப்பொது வோன்மகன்
 ஆத ரன் அரங் கத்தோன் மருகனே 5-2

மரும லர்க்குழல் வள்ளி தெய்வானையாம்
 இருவர் வல்லியர் தாமிணை யத்திகழ்
 தருவ தானவன் சார்கதி ரைத்தலன்
 கரும மாதளை வீட்டும் கழலனே. 5-3

கழல வேகர்மம் காமகோ பாதியால்
 விழலி லேபுகா மெய்யுணர் வெய்தியே
 கழலிலே மெழு காயகம்நெக்கடி
 விழலி வேகமே தாகதிர் காமனே

5-4

காமன் செய்புணில் காழுகர் கண்களாம்
 நாம வேல்களை நாட்ட நலிவுற்றோம்
 தேம லர்ப்பொழில் சேர்தென் கதிரையாய்
 சேம சேத்திர தீர்மருந் தீதியே.

5-5

தீதி தென்பதும் தீதில தென்பதும்
 நீதி தேர்கிலம் நீள்கதி ரைப்பதி
 ஆதி தேவ அறுமுக ஆறுசேர்
 பூதி பூசதி போதம் புகுதவே.

5-6

புகுத நின்புகல் நாமம் நவிலவும்
 தகுதி யில் சடகசடர் தன்மையேம்
 மிகுதி யாம்புகழ் மேவு கதிரையாய்
 தகுதி நோக்கலை தாழ்ந்தவர்த் தாங்குவாய்

5-7

தாங்கு வோய் தவ றில் தண்டிப் போய்தக,
 வாங்கு வோய்வச மாய்வழி நாம் வர
 காங்கெ யாகதிர் காமா அலைவிட்டே
 வாங்கெ மைச்சீரலைவாய் வரதனே.

5-8

வரதனே வரை வாய்ப்பல் வியத்தொடும்
 பரத னே பர தன்பரை பாலனே
 சரத னேகதிர் காம சயிலம் வாழ்
 விரத கைவிடில் மேவும் பழிவிடேல்

5-9

விடல் விடிந்நமர் யார் நீ எனவினா
 விடல் முன் வில்லெயின் மின்கவ ரும்மிடல்
 அடல்வல் வேற்கதிர் காமன் அடியனாய்
 விடல்வல் லேன்விடை; மேவும் நிந் தாஸ்துதி

5-10

துதியாய், எவரும் துதிக்கப் பெறுவாய், எந்துதியும்
மதியாய், மகிழ்வாய் தமிழ்ச்சொன் மாலை எனுந் தொடர்பால்,
கதியாய் கருணை காட்டக் கண்டுன் கதிரைமலை
விதியால் தொழுதோம் வினைநோய் விலக்கி அருள்விளைவே 6-1

விளைவாய் நிலம் நீர் தீகால் விசும்பாய் வியனுலகாய்
தளைவாய் உயிரும் சார்பாய் எனையும் தானேயாய்த்
களைவாய் பாசம், கழல் சேர் கருணைக் கதிர்காமத்
திளையார் தீர்த்த நதிசேர்ந் தாடித் திருவுறவே. 6-2

உறவோ டுறுதி அன்பும் உலவா மெய்யுணர்வும்
அறமோ டருளும் அடித்தொண்டாற்றும் ஆக்கமும் நாம்
பெறவே வேண்டும் பெருமான் கதிரைப் பேரரசே
அறவே அயர்த்திங்(கு) அநாத ராக்கும் மயல்நீக்காய் 6-3

நீக்க லாகா நிழலாய்த் தொடர நீள் கயிற்றில்
யாக்க யாமும் இழுபட்டோம், யாவும் உன்னருளாய்க்
காக்க உரியாய் காத்தி, எம்மை விடல், கதிரைத்
தேக்க மாய அருட் செல்வத் தேனே தேவேசா. 6-4

ஏசா நிற்பர் பலர், என் இயல்பால் பித்தனெனப்
பேசா நிற்பர் சிலர், இப் பேச்சால் பெறுவதெதோ?
ஈசா துனதாம் துதியே கூறிக் கதிர்குன்றில்
ஈசா குறைசொற் நிரப்பேன் ஏழை இடர்கெடுப்பாய் 6-5

கெடுப்பாய் எடுப்பாய் கேண்மை பிறழாய், கேடிலியே,
தொடுப்பாய் உனதாம் தொண்டர் தொழும்பில், சுடர்வேலோய்
வடுப்பார் நிலவ வசைபூண் வாழ்வில் வாடாதே
தடுப்பாய், கதிரைத் தலத்தாய், எங்கள் தலைமேலாய். 6-6

மேலாம் எவரும் மேலா னவன் நீ என மேற்கொள்
பாலா, பரமா, பணிவார் பெறுமா பதம் நீயே,
காலா யுதமாம் கொடியாய், கந்தா, கதிரேசா,
நாலா யிரம் நா நல்கான் நளினை நயம்நவில. 6-7

நவில நாமம் அளவோ! நாட மனம் நணுகா,
 குவியா உளம் கம்மா தான் குறுகும் குணம் கூடா,
 செவிய வாய்கண் முதற்சேர் புலனால் திகைப்புறுவேம்
 திவிய கதிரைப் பதிவாழ் சேந்தா, சின்மயனே. 6-8

மயலே வளர மாகூர் மனத்தேம் கதிரைமலை
 அயிலேந் தியகை அழகா ஆறு முகத்தாசே
 மயிலூர் பவனே, அருளாய், மாதே வன்மகனே,
 மயலாய் வள்ளி வயங்கொள் மான வடிவேலா. 6-9

வேலும் இருந்தென் வேடர் குலமின் விழியம்பே
 கோலும் விசயம் கொள்ளக் குழைந்தாய் குமரேசா
 காலும் சிவக்க அன்பர் களிக்கக் கதிரைமலை
 மேலும் இதயக் கல்லும் விரைசெல் வித்தகனே. 6-10

(அறுசீர்ச்சந்த விருத்தம்)

வித்தக வேல்மயில் வீரா வேடன் விருத்தனும் வேங்கை
 ஓத்த உருப்பல காட்டி ஓர் வள்ளி நாயகி நம்பிக் (கு)
 அத்தநல் நாடகம் ஆடி ஆட்கொள் கதிரையில் ஐயா,
 சித்தரில் சித்தன் நீ, தேவர் திகைக்க வினையாடும் சீலா. 7-1

சீலமுள் ளார்கரை சேர்ந்தார்; சீலமில் லேந்திரை மோதச்
 சால அலைகின்றோம் கண்பார், சார்ந்தார் தயாபரன் என்னும்
 மூல முதல்வனாம் கந்தா, முருக, கதிர்காம முத்த
 மாலது வாய்வந்த எம்மை வரிசை அடியருள் வைப்பாய். 7-2

வைப்பாம் நிதியென வாய்த்த மாணிக்க கங்கைக்குழ் வெற்பா,
 செப்பாய் அருள்நிதி சேர்ந்த திருவாய் அடங்கிய பேழை
 தப்பாது தந்திமேல் வைகித் தரிசனம் தரவரு தாதா,
 இப்பாரில் இம்மி எம் மேலும் இரங்கிட வேண்டும் எம்மானே. 7-3

மானாம் மகேசனும், மேனை கோனாம் இமேசன் மகளாம்
 மீனாம் விழியாளும் மெச்சி வையமும் வானமும் வாழ்த்தத்
 தேனாம் தரத்தருள் செல்வா, தென்கதி ரைப்பதித் தேசா
 நானார் எனையறி வித்தே நாத, நின் நாயகத் துய்ப்பாய். 7-4

உய்த்தாய் பிறவி ஊர், ஊர்தோ றுழலவும் ஓட்டினை, உன்பால்
வைத்தாய், வழித்துணை வந்தாய், வாரக் குடியென மீட்டால்
பொய்த்தாய் எனப்படு வாயோ? பூரண னே,கதிர் காமா,
எய்த்தோம் இளைப்பாற ஏற்ற இன்னிழல் நின்னடி யன்றோ. 7-5

அன்றெனை நோயறச் செய்த அருமருந் தேமருந் தீசா
ஒன்றுன நாமமே உண்டே ஓர் மருந்துரைக்க நோய் உண்டோ
என்றுன் கதிர்காமம் எய்தி என்னோய்களைந் தின்பம் எய்தல்
மன்றுள் உகந்தவன் மைந்தா மால்மருகா அழை பாலை. 7-6

பாலன தேனை சொல்லார் பாவையர் தாம் பாங்கு சார
மாலதில் மாதங்க மேலே வையாளி செல்கதிர் காமா
கோலெது மில்குரு டே போல் வழிதப்பிக் குழிவிழுந்தாழ்வோம்
மேலெய்தி வரவருள் மிக்கார் வேலொளி காட்டிமுன்னேரே 7-7

நேருறக் காணினும் ஊன நேத்திரம் நெஞ்சுறத் தேறா
பாருறத் தேசிகனாகும் பண்புள பத்தர்ச காயா
சீரருள் ஞானக் கண்ணீர்த்தே திருவரு ளாற்காட்ட வேண்டும
ஆருளர் காட்ட நீ யல்லால் அழகா கதிர்காம காவா. 7-8

காவா தொழிந்திலை என்றும் காக்க முன் வந்தருள் வேளே
பூவாரடிகளை நாடிப் பூப்பறித் திட்டடி போற்றி
நாவால் நம அருள்என்றுன் நாமம் நவிறற்றவே நாட்டாய்
தேவா சிவனருள் கோலக் கதிர்காமத் தேய்ந்தகற் கண்டே. 7-9

கண்டே தொழுவந்த நாமும் கண்ட தடியவர் காதல்,
கண்டேம் உனைபெனக் காட்ட வல்லாரைக் கண்டிலம் கந்தா,
பண்டே உளதிரை மாயை பறித்துன் பதாம்புயம் பார்க்க
உண்டே அருள் கதிர்காமத் தொளியே அமுதமாம் ஊற்றே. 7-10

(கவி விருத்தம்)

ஊற்றாய் அமுதொழுக்காய் வரும் அருவித்திரள் உளதாய்
மாற்றார்புரம் மாற்றும் அரன் அருணாசலம் மாணும்
தோற்றால் உயர் கதிரைப்பதி சூழ்குன்றமர் துகள்தீர்
பேற்றால் உயர் அயில் பேணிய பெம்மானெமக்கிரங்காய் 8-1

இரங்காள் சிறி தீயாள் அன்னை எனினும் தனை ஈன்றாள்
 பரந்தாயெனப் பாவும் பசும் பாலன் நிகர் தமிழேன்
 சுரந்துன்னருள் தருவாயெனத் தொடர்வேன்புறம் கழல்வேன்
 வரந்தாங்கிய கதிரைப்பதி வரதா அருள் வறிதே. 8-2

வறிதாகிமுன் மாயும்பல மாயப்பொருள் தேடி
 வறிதேபல வைகல்களும் கழித்தேன் கதிர்வரையாய்
 சிறியேன் பிழை பொறுப்பாய் திரு வடிசேர்வதொர் செல்வம்
 மறவாதுறு மனமும்மதி நலமும் தர வேண்டும் 8-3

வேண்டும் மவை தருவாய்மிக வேண்டாதன விலக்காய்
 தூண்டும் மயல் தூர்ப்பாய்சுடர் கதிரைத்துறை விளக்கே
 ஈண்டும் துயர்ப் பிறவாழிநின் றேறற்கெழுத் தானே
 காண்டும் கலம் எனப் பற்றினம் கரைசேர் கலங்காமே. 8-4

காமேலவன் பூமேலவன் கடல்மேலவன் கருதித்
 தாமேலெனும் தருக்கோய்ந்து பின் நாமேலவர் எனவே
 தாமே தலை தாழ்த்தப்பதம் தலைமை தரு கதிரைப்
 பூமேலுயர் தருபூதரம் போற்றில் புறந்தருமே 8-5

தருமாதர்ம சந்தேகமும் சமயம் பல சபையில்
 தருமாதர்க்க உரைவாதமும் தவிர்வோம்சரண் புகுவோம்
 குருமாமணி குலமாமணி கதிரைப் பதிக் குன்றில்
 ஒரு மாமணி இருதாண்மலர் சிரசாம்மணி உண்டே. 8-6

உண்டேபுகல்உளதோபயம் உறுமோவினை நாள்கோள்,
 கண்டே அடி தொழுமின்கதிர் காமத்தலத் தழுதன்
 பண்டேதளை பதுமன்படிள் காலன்பதைத் தெழுமோ
 உண்டேமருந் துண்ணாதுளத் துள்ளப் பிணி போமே. 8-7

போக்கும் மிலன் வரவும் மிலன் புணர்ப்பும் மிலன் யாவும்
 காக்கும் இறை கனல் காற்றெனக் கலந்தான்கதிர் காமம்
 தேக்கும் அருட் டர்த்தன் சிவ குருவாகிய தேவன்
 ஊக்கும் உயிர்க் குறவன் குற மகளுக்குறு துணைவன் 8-8

துணைவேண்டலன் துணையாகுவன் தொழுவார்துயர் துடைப்பான்
கணை வேண்டலன் காய்ந்தான் குறம் காத்தான்குற மாணை
அணை வேண்டலன் ஆறாய் அகந்தொறும் பாய்ந்தணை அருளன்
இணை வேண்டலம் எதிர்கொண்டிரும் கதிரேசன் தானே. 8-9

தாளால் அடி தாழ்வோம்சர வணன்சார்கதி காமம்
மீளாவடி யவனாயுற வினைவீட்டிடும் வேலோன்
வாளாவெம வாழ்நாள்களைக் கழியோம் அருள் வள்ளல்
முளாவெழு தழல் போல் முனை வினைமுற்றொழிப்பானே. 8-10

(கவி விருத்தம்)

பால்நேரும் குறப்பாவை பணிமொழிக்கே பெரும் பற்றாகி
தேன்னேரும் தினைமாவும் விக்குதலால் கணை தீர்த்தம் தேடிச் சென்றே
தாளாரும் வகை குன்றில் தனித்தாக மோகந்தீர் சதுரவேளே
காளாரும் கதிர்காமா நிரக்கதியேம் களைகண் நீ கதியாவாயே. 9-1

கதியாவாய் காப்பாவாய் காவாக்கிச் சுமந்தேற்றும் கடப்பா டோவாய்
விதியாவாய் விதிமேலும் வினைவாவாய் வினைமாக கழுவும் தூய
நதியாவாய் மாணிக்க கங்கையுள்ளாய் நலமோங்க நாமும் உய்யும்
கதியாமா மணியெனச் செய் கண்ணாளா கதிர்காம முருக வேளே. 9-2

முருக்கு மகப் பகைமுளும் புறப்பகையும் முதலோடும் முடிய முந்தே
கருக்கு மருட் கதிர்வேலா கதிரேசா காப்புனதே காலம் தாழேல்
செருக்கமருட் பகையற்ப்பம் தேய்த்தருளும் செயல் சிறிதே செந்திநாதா
மருக்குழலி மாரிருவர் மணவாளா தகருடனே மயிலூர் வீரா. 9-3

வீராதி வீரனுமாம் வேலுழவா விளைய ருளால் விமலர் ஈந்த
பாராதி ஆயிரத்தெட் டண்டமாள் பதியாய் நேர் பகர வாகாச்
சூராதி சூர்கிளைவேர் சுட்டுலகோர் துயர் துடைத்துச் சுகவாழ் வாக்கும்
பேராதி யாம் பரனே கதிரேசா பேறாவாய் பேதை யோர்க்கே 9-4

பேதைமையேம் பிழைபொறுப்பாய் பேருளார் பெருமானே புலமை மிக்க
கோதமையாநக்கீரர் குறுமுனிக்கும் தமிழ்க்குருவாய்க் குறைதீர்த் தோனே
நீதமையால் தமிழினத்தார் நினைவுகளைக் கனவாகா நனவ தாக்காய்
சோதனையைத் தவிர்கதிரைச் சகுணாகந்தர சூடா மணி நீ தானே 9-5

சந்திரகுடாமணியே சுப்பிரமண் யாதோன்றாத் துணையாய் நிற்கும்
 சந்திர குடாமணியர் தந்தருள் சண் முகமணியே தயாப ரேசா
 இந்திர குடாமணியாம் இபமகள் சூட் டாமணியே எமை வாழ்விக்கும்
 அந்தணர் குடாமணியே கதிரமலை அருமணியே ஆண்டை ந்யே. 9-6

ஆண்டானே அகத்தடிமை யாமமரர் அலக்கண்தீர் தலைமைப் பாரம்
 பூண்டானே போற்றணங்கோர் பொற்றாலி போற்றியவா இருபோர் ஓய்ந்தே
 தாண்டானே திருத்தணிகை கதிரைமலைத் தலத்தலைவா தமிழ்ப்பா தேர்வாய்
 வேண்டானே வேறுதுணை வினைவிலங்கில் மீட்க எமை விரைகுவாயே 9-7

விரைவாய்வா என வேண்ட அடியமலம் வேடமுமில் அம்மையாய
 பரைவா வா என அழைப்பப் பரன்மடிவிட்டணைந்தருள நீட்டும் அங்கைத்
 திரைவாய்வா விப்பாய்ந்தே திருக்கரத்தால் தழுவுவையே சீரார் செல்வ
 நிரைவாய் வாய் வாய் கதிரை நிருமலனே நிலைதளர்ந்தோம் நினைகுவாயே.8

நினைத்திடயார் வரிசையில் நீள் கடைசார்ந்த நிலத்துமில்ம் நினைந்து பாலால்
 களைத்துடனே கற்றாப்போல் கசிந்து வந்தே சுரந்தூட்டாய் கடையேம்பண்டை
 வினைத் தொடரில் விலங்கானோம் துயரன்றி வேற்றிபேம் மீட்சி காணோம்
 எனைத் தொடரும் எறிந்தழைப்பாய் கதிர்காமத் தெந்தாயே தேனுவானோய் 9

தேனுவெனச் சுரந்தெல்லாம் தெவிட்டாமல் சுரந்தளிப்பாய் தூய வானில்
 பானுவெனச் சத்தியொளி பரப்பியெழுந் தருள் கதிரை ஞானபீடம்
 தானமெனச் சார்ந்தவனே சராசரங்கள் தழைத்தோங்கி விளைவுசார
 வானமிசைத் தழைநிலவார் வளர்மதியே மதிமருந்தாய் மாற்றெம் வாட்டம் 10

(எண்சீர் ஆசிரியவிருத்தம்)

வாடல் போதும் நின் வார்க முற்றுணை
 வனச மாமலர் சென்னி மல்கவே
 சூடவேண்டும் நான் சூழ வந்துநின்
 தோத்திரம்பல தொடரத்துமலர்
 நாட வேண்டும் நான் நாடி நாண் மலர்
 நறவ மாந்தொடை நாளும் சாத்தியே
 கூட வேண்டும் நற் றொண்டர் கூட்டமே
 குலவு சீர்க்கதிர் காமக் குன்றனே.

10-1

குன்ற லில்ல சாட் குண்ணியச் செல்வனே
 கோதி லாவன்பர் கொள்ளை கொண்டுண
 நின்ற வாரியே நீதி வாய்மையாய்
 நீடு நிதியமே நித்த முத்தனே
 குன்ற மாமகள் குமர கதிரையங்
 குரிசி லேகுறப் பாவை கொண்கனே
 மன்ற வாணனின் மைந்த வாழியே
 மாசிலாமணிச் சோதி வண்ணனே.

10-2

வண்ண மாமயில் வாகனத்தனே
 வாரி சுவறமா மரமும் மடியவும்
 விண்ணு ளார்சிறை விடவும் வேல்விடும்
 விஜய தூங்கமால்மருக வித்தகா
 மண்ணி னாரிடர் நாச காரனே
 வானுளார்வலி வீர வர்த்தனா
 எண்ணி லாவிடர் இழிவு செய்துழல்
 எண்ணலார் இறு மாப்பிறக்குவாய்.

10-3

இறக்கு மாறும் பின் பிறக்கு மாறுமே
 இந்த மண்ணிலே எண்ணில் சன்மங்கள்
 துறக்கு மாறிலை துக்க சாகரத்
 தொடரில் வீழ்ந்துழல் துட்ட ராயினும்
 துறக்கு மாறருள் தூர விட்டடாத்
 தூண்டிலுற்ற மீன் தூக்கி ஏற்றருள்
 மறக்கொ ணாமலை அறக்கண் நாயகா
 அருட்க திர்காம மாம்பரந் தாமனே.

10-4

தாம மாந்தணி காசங்கு சக்கரம்
 தண்டு விற்சரம் தாங்குதா மோதரன்
 மாமனாம் மரு காமலர் ஐங்கணை
 மார னார்மைத் துனாமத வேள்மகிழ்
 சேம சோதர சேந்த உமைசிவன்
 சேய்க திரையில் சிற்குண சேவக
 நாம மாயின நாத்த மும் பநவில்
 நாயி னேமுக்கும் நன்றருள் நல்குமே.

10-5

நல்கு மாறென்று நல்குர வும் நலி
 நண்ணலார் செய் நடுக்கமும் போக்கியே
 பல்கு மாறும் பொலன்கழல் தாழ்ந்தடி
 போற்று மாறும் புரிநின் அருளுளே
 அல்கு மாறும் அநர்த்தத்தில் ஆட்படா(து)
 அகலு மாறும் அறிவருள் ஆக்கமே
 பல்கு மாறும் பராக்கறப் பத்திமைப்
 பால ராகவும் கதிரைப் பரமனே

10-6

பரம போற்றி பராபர போற்றி சீர்ப்
 பால போற்றி பரங்குன்ற போற்றி யெம்
 சிரம தேயுறு சேத்திர போற்றி செந்
 திரும கிழ் மரு காபோற்றி கதிரையில்
 வரம ருள்வர தாபோற்றி வையம் வான்
 வணங்கு ஞானவான் சோதி போற்றிமேற்
 பிரம மேயருள் போற்றி பேதமில்
 பேதை பாகனின் பிள்ளைப் பிரபுவே

10-7

பிரபு வேநம பீசாட் சரநம பிங்க ளாநம பீமா நமோநம
 சரப மேநம சாந்த நமோநம சங்க ராநம சண்முக னேநம
 சிரப கீரதி சேய்நம செந்திவாழ் தேசி காநம சீர்ப்புல வாநம
 குருப ராநம குஞ்சரி கோநம நமகு லக்கதி ரைக் கும ரேசனே

10-8

குமர வெல்க குருபர வெல்க ஓம் குகர வெல்க குரவணி கோ வெல்க
 சமர வெல்க தயாபர வெல்கநம் தாய காவெல்க சட்குண வெல்கவான்
 அமரர் கோவெல்க ஆரலி னோய் வெல்க அருட்கதிர்காம வெல்க அபயமாய்
 அமரும் ஆத்த அநபாய ஞானமாம் அமல வெல்க விசாக அடைக்கலம்

10-9

அடைக்க லஞ்சரண் அன்பர் அருந்தமிழ்
 அடைக்க லம் அடையார்க் கெளிதா விடேல்
 படைக்க லம்பன் னிருகை பரித்தவா
 படைத்து ளாய் இரு பாரியர் வீரியாய்
 துடைக்க வல்லன் நீ சூரைச் சுராசிறை
 உடைத்த வாதொல் கதிரை உபகாரா
 விடைக்க ணான்தந்த வேற்கை விநோதனே
 வேண்டும் நல்குன் அடிசேர் திருவதே

10-10

வேலும் மயிலும் துணை

கதிரேசன் துதி உதிகாரணமீது

(அறுசீர் ஆசிரியவிருத்தம்)

இருகால் எய்த எழுந்தற்ற இடையூறுகளால் இருந்தேனை
ஒருகால் உறவி னாலொருங்கே உறுவித் துனதாள் பணிவித்தாய்
வருகான முளைகளால் முக்கால் வருமா தரவு வழங்கினையே
ஒருகை மலையை மாபமலை யுடனே ஒழித்த ஒள்வேலோய்.

101

வருபின் மக்கள் வருத்தந்தீர் மருந்தாய் நல்வாழ் வருள் கென்றே
பொருவில் கதிரைப் பூதரநின் பொன்னார் பாதம் சொன் மலராம்
மருவின் துணைரை வைக்கின்றேன் வருவான் பணிவான் வழிவழங்கே
கரிபின் வருமா மணிநின்பின் உரிய பணிசெய் கடன் முறையே

102

எண்ணி எம்மால் இயன்றதிலை எண்ணா இளைக்க எய்துவித்தி
கண்ணின் மணியும் இமைக்காப்பும் போல்வாய் களைக ணாம்கந்தா
விண்ணில் மண்ணில் வேழம் போர் வேடர் வளர்த்த மெல்லியலார்
உண்ணின் றகலா உறவதினை அளவே னும்தா உனதருளே.

103

சைவஉலகுக்கு ஒருகோயில் சிதம்பரக் கோயில்
வைணவ கௌமாரருக்கு ஒருமலை திருமலை
ஈழத்துள்ளவர்க்கு ஒரு மலைக்கோயில் கதிர்வேற் கோயில்
பதிக் கோயிலும் புதுக்கோயிலும் கதிரைவேல் கதிர்வேல்

104

சேவலும் வேலும் போற்றி மயில் செவ்வேள் திருத்தாள் போற்றி

வேலும் மயிலும் துணை
ஸ்ரீ கார்விரமணிய புயங்க தோத்திரம்
 (தமிழாக்கம்)

காப்பு - விநாயகர் துதி (இடையூறுகள் தீர்க்கும்)

என்றும் இளையோய்! மூத்தவனே! யானை முக அஞ் சானனத்தன்
 நன்றும் அயன்மால் போற்றவுளாய்! நாளும் இடையூ றாக்கியழித்து
 என்றும் சுமுக மங்களனாம் எம்மான் இரங்கி இனிதருள்க
 குன்றும் சூரும் துளைகுமரன் புயங்கங் கூறத் தமிழிசையே.

அலையடக்கம் (கல்வி நாவலம் வளர்க்கும்)

அறியேன் உரையின் நடைவகையும்! அறியேன் பாடல் வகையேதும்
 அறியேன் ஓசை ஒலிசொல்லும், அறியேன் பொருளும் அன்புபுறி
 செறியேன் எனினும் செந்தூரார்! சிந்தை சேர அறுமுகமும்
 சிறியேன் நினைய ஆற்றொழுக்காய்த் திகழும் புலமை சிறந்துளதே

ஆறுமுகன் பெருமை (அதிகாரம் உத்தியோகம் தரும்)

ஊரும் மயிலோய்! மாவாக்கிய உண்மைப் பொருளே! உளங்கவரும்
 சீரும் திருவும் திகழ்பவனே! சித்தக் குகைவாழ் சேவகனே!
 தேரும் தேவர் தொழுந்தேவே! சேமஞ் செய்வோய்! சிவகுமரா!
 சாரும் துணைநீ சேவிப்போம் சதுரம் மறையாய்! செந்தூரா!

திருச் செந்தூரப் பதிச் சிறப்பு (இழந்தவை மீள்ப் பெறலாம்)

செம்மான் மருகா! சீரலைவாய்த் தேவா! நின்றன் சந்நிதியில்
 தம்மா தரவால் சார்வோரிச் சனச் சலதி தாண்டுவெரன்று
 இம்மா நிலத்தோர்க் கியம்புவைபோல் எறியும் புணரிக் கரையிருத்தி
 அம்மான் அடைந்த எமைக்கரைசேர் என்றும் துறைசேர் விளக்கலையோ

சீரலைவாய்ச் சிறப்பு (அச்சம் அகலும்)

ஓங்கி மலைபோல் சீறிவிரைந்(து) உறுமில் வுததி அலைகளெலாம்,
 தாங்கும் நின்தாள் முன்சாரின் சாய்ந்து வணங்கி மீள்வதுபோல்,
 வீங்கும் துயர அலைநின்தாள் மேவின் வீயும் எனத்தெளித்தி,
 ஈங்குன் இருதாள் எம்மிதயத்(து) இருக்க வரந்தா செந்தூரா!

திருக்கோயிலமைந்த கந்தமாதனமலைப் பெருமை (உயர்வு தரும்)

ஆறுமுகநின் ஆலயஞ்சேர் அருளார் கந்த மாதனத்தில்
ஏறும் அடியார் சிவன் கயிலைப் பேற்றார் என்பாய் போலிருத்தி
தேறி அடிபோம் செந்தூரா! திருமுன் சேர்ந்தோம். செங்கோடா!
மாறி லாதுன் அடிநிழலில் மருவும் இன்ப வாழ்வருளே.

குகைக் கோயிற் பெருமை (இடர்கள் தீர்க்கலாம்)

வாரி மருங்கில் வல்வினை நோய் மருந்தாய் முனிவர் கணம் வணங்கச்
சேரும் கந்த மாதனத்தில் திகழும் அருட்சே தனச்சுடராய்ச்
சாரும் குகையுள் அமர்ந்தருளிச் சார்ந்தார் புகலாய்த் தாங்குகிறான்
கூடும் வேலோன், அவன் பாதம் குறிக்கொண்டிருத்தல் உய்திறமே.

செந்தூரன் சிம்மாசனச் சிறப்பு (வாழ்க்கை வளம் வளரும்)

அடியார் அகழும் அம்பொன்னின் உருவு மாகும் ஆலயந்தான்
படியார் கந்த மாதனத்தது, ஆங்கே பக்தர் இடும்மலரின்
கடியார் மணியின் அணை மேற்பல்கதிரோர் நிகராய்க் காட்சி தரும்
வடிவார் கார்த்தி கேயனை நம் வானோர் பிரானை வணங்குதுமே.

முருகன் திருவடி மகிமை (மகிழ்ச்சி மலரும்)

கந்தன் சரண கமலத்தேன் கடுநோய் கடியும் மருந்தென்றே
அந்த மகான்கள் அகமாய அறுகா லினங்கள் அகலாமே
எந்த நாளும் மொய்த்தருந்தி இறுமாந் திருக்கும், அதுபோல் எம்
சிந்தை அளியும் தேர்ந்துண்ணைச் செந்தி நாத அருள் செய்யே.

முருகன் திருவிடைச் சிறப்பு (சாந்தி தழையும்)

வனப்பார் பீதாம் பரக்கலையும், மருங்கார் மணிமே கலையும், மேல்
மனத்தார் செம்பொற் பட்டிகையும், மருவும் நின்சீர் இடையழுகை
மனத்தால் மதிக்க ஒண்ணாதேல் மாணும் இருகண் கண்டிடுமோ!
அனத்தான் கண்ணா யிரந்தரினும் அமையாதமையா(து) அறுமுகனே

திருமார்புச் சிறப்பு (திருமணம் நிறைவேறும்)

அருணா சலம்நேர் நின்னகலம் அன்புக் குறமான் நகிலமுந்தக்
கருணா லயநின் அடியளருளக் கருத்தை நிரப்பிப் புரந்தருள்
வருமா தரவில் சிரத்தை மிகச் செம்மை வண்ணம் நனிவளர்ந்தே
தருணாதித்தன் நிகரும்இதைத் தார காரி போற்றுதுமே

திருப்பயங்களிள்சீர் (பகைவென்று வாழலாம்)

அயனைத் தண்டித்(து) அகிலாண்டத் தண்டிக் காத்(து) எண் டிக்கசத்தைச்
சமனைத் தண்டித்(து) அண்டருடன் அண்டார்த் தண்டித் தண்டினாக்கே
நயனைத் தண்டா தீந்தெண்டிக்(கு) இசைபோர் நம்பன் புயதண்டப்
பயனைப் பகர்வ(து) எளிதோ எம் தண்டம் தண்ட நாயுகளே

திருமுகத்தமுகு (அவதூறகலும்)

களங்கம் தேய்தல் வளர்ச்சியில், காலமெல்லாம் கலைநிறைந்தே
விளங்கு கின்ற மழைக்கால மதியா றுளவேல் வேல்வீரா!
உளங்கொள் உன்ன தறுமுகத்துக்(கு) ஒப்பாய்ச் சொலலாம்! மதியிலையே
வளங்கொள் செந்தூர் வரதா! வே(று) உரைக்க மதியும் வழங்கிலையே

வதன மலர் வண்ணம் (வசீகரமாகும்)

அந்தா மரைப்பூ முகமாறில் அமரன் னங்கள் அரும்புநகை,
சிந்தா வருதேன் இதழமுதம், தேடிச் சூழலும் கருவண்டே
நுந்தா அருளைப் பொழிவிழிகள், நுடங்கி வாடா நின்வதன
செந்தா மரைகள் தினமுமருள் தருமே செந்தூர்ச் சேவகனே

காருண்யக் கண்ணமுகு (செல்வம் பெருகும்)

எந்தை உருவம், காண்போர்கண் இதயம் கவர்ந்தே வசமாக்கும்
சிந்தை நினையில் ஆனந்தம் தேங்கும். செந்தூர்ச் சுடர்வேலோய்!
முந்தை முதல்வா! முன்னான் காம் விழியீல் ஒன்றின் நோக்கருளாய்
நிந்தை வாரா நினக்(கு) எமக்கோ நிதியம் எனைத்தும் நிறைந்திடுமே.

திருமுடிகளின் வைபவம் (தீர்க்காயன் விருத்தி)

யாமே நீயும், நீயே யாம் வேறல் லோம். வாழ் நீடு எனவே
ஆமேல் அவன் தன், மடியிருத்தி மோந்தா சிகள் சொல் அருள் மேவ
லாம் மே லவனே! அனைத்துலகும் ஆள்வோய்! அரும்பொன் முடிக்கணியாய்த்
தாமே தளிர்க்கும் சண்முகமும் தியானத்திருத்தச் சேர்ந்தருளே.

திருக்கோலக்காந்தி (சர்வகாரியசித்தி)

அருண காந்தி முடி, முத்தின் ஆரம், கபோலத்தவிர்காதின்
கிரண குண்ட லம், தோளில் கேயு ரம்பீ தாம் பரம் மேல்
இரண வைவேல், எல்லாம் உன் அகண்ட சோதி என இலங்கும்
அரண புராரி குமர, எமக்(கு) அளிக்கும் காந்தி அழகென்னே.

சோமால்சுந்த மூர்த்தத்தில் குமரன் (புத்திரபாக்கிபசித்தி)

மைந்தா வருக என்றுமையான் மகிழ் நன் அழைக்க உமை மடிவிட்ட(டு)
'எந்தாய் வந்தேன்' என இறையில் இறைவன் மடியில் ஏறியுறக்
கந்தாய்த் தழுவி இருவருக்கும் களிசெய் பால குமரேச
சிந்தா மணியே! செந்தூரா என்றே சித்தத் திருத்துதுமே

நாமபாராயண மகிமை (தற்காப்பாகும்)

குமரா; ஈசன் திருக்குமரா; குகனே! கந்தா! குருபரனே!
அமரா திபனே! அயில்வேலா! மயிலூர் அழகா! குறமான்மேல்
அமரா தரவா! அடியரிடர்க்கு(கு) இடியே! தார காசரற் கொல்
சமரா பிரபு! எனச் சார்ந்தேம்; தமிழர்க் காப்பாய் சந்ததமே

மரண காலத்தில் முருகன் தியானம் (அமைதியாய் ஆவிரியும்)

ஐயும் அடர அவசமுமாய் அறிவும் அழியும் அந்தியத்தில்
கையும் வேலும் கருதவரா காவன் கயிறே கருத்தழிக்கும்,
ஐயன்! அபயம் நின்னலதில், அன்றைக் கின்றே இரக்கின்றேன்
சையம் துளைத்த வேல்மயிலோய்! சரணந் தரவா சரவணனே.

காலதூதர் பயம் நீக்க வேண்டுதல் (வீடுபெறுதல்)

கால தூதர் கடுஞ்சினமாய்க் கையிற் பாசம் வீசி எனைப்
பாலன் விருத்தன் எனப் பாரார்படுத்தும் அடித்தும் படர்செயுநான்
கால காலன் காதலனே! கதிர்வேல் தாங்கி மயிலூர்ந்தே
சால அருளாற் சார்ந்தபயம் தருவாய் முருகா சரவணனே

சாகும் போது சார் துணையாக வேண்டுதல் (மரணாவஸ்தை தணியும்)

ஆக்கை விட்டிடிங் காலியிகல் அப்போ தழைக்க நினையவொணா,
பூக்கை புனைந்து போற்று மெமை அநாத ராகப் போகவிடேல்
காக்கை உனது பரம்கந்தா! காலத் திரந்துண்கழலிணைக்குச்
சேக்கை சிந்தை எனச் சேர்த்தேன், செந்தூர்ச் சேனா பதித்தேவே

கவலை களைய வேண்டுதல் (கடனும் கவலையும் தீரும)

அண்டம் ஆயிரத் தெட்டாண்(டு) அறங்கொல் அசுரர் கிளையொடுகுர்
கண்டம் துண்டம் படக்காதிக்க கடவுளோர்க்கு வாழ்வளித்த
தண்ட நாத! ஐந்தாறால் தமிழேம் தளர்ந்தோம் தயையதனால்
கண்ட தகற்றிக் காத்தருளாய், களைகண் வேறில் கதிர்வேலா

துக்கந்துடைக்கத்துதித்தல் (துயர் வறுமை தொலையும்)

துயர்க்கு மருந்தாம் பவக்கடற்காம் தோணி முத்திக் கேணியுமாய்
உயர்த்தும் உறுதி தருமதனால் உமையாள் குமார உனதடிகள்
அயர்ப்பின் றடைந்தோம் அடைக்கலமாய்; அயல்வே றுணைப்போல் ஆந்துணையில்
நயக்கும்ஞான நன்னெறிதான் நல்காய் செந்தி நாயகனே

இலை விபூதி மகிமை (சகல நோய்பில்லி சூனியம் நீங்கும்)

குட்டகம் கசம் நீரிழிவு சுரம் குன்மம் பித் தம் வலிமேகம்
கட்டம் தருநோய் பேய்பூதம் கடிய பிசாச கணமெல்லாம்
இட்டம் தருநின் இலைப்பூதி எதிரில் இராதே; என்சொல் வேன்
அட்ட உருவா! தாரகற்கோர் அரியே அப்பூதியின் மகிமை

முருகனை வழியடும்முறை (புத்திசித்தி வளரும்)

கண்ணும் காணக், காதவன் சீர் கேட்கக் கையும் தொழுதிருக்க
நண்ணும் நாமம் நாநவில, நாலும் மூன்று மாங்கரணம்
பண்ணும் பரிசு பணிபுரியில் பயனுண் (டு) ஒழியிற் பயனிலையே
எண்ணும் கலியிற் கண்கண்ட எம்மான் செந்தூர் ஈசனையே

பின்னை என்னா தருளும் பிரான் (கிரகதோஷம் போய் இட்ட சித்தியுறும்)

தன்னை எவரும் நினைந்திடினோ தரியான் சணமும் எண்ணம் போல்
முன்னே ஆறுமுகங்காட்டி முற்றும் அருள்வாய்; குறை பொறுப்பான்
பின்னை அவன்போல் பேச ஒரு பிராணைக் கண்ட திலை; எங்கள்
அன்னை நிகர்சீ ரலைவாயா னவனைச் சரணமடைவோமே

குகனுக்கே குலம் முழுதும் கொத்தடிமை (பேதம் நீங்கும்)

செந்தி நாதன், திசை முகனைக் குட்டிச் சிட்டி செய்யும் சீவன்
அந்தி வண்ணன் வாழ்முதலெம் அறுமா மூகன் பேர் ஆயிரமும்
முந்தி மொழிந்து மனைமக்கள் முன் பின் மரபோர் முறைபணிவோர்
சிந்திவினைகள் சிறப்பெடு சீர் சேர்த்தருவான் திருமருகே

வேலையும் மயிலையும் பணியும் பேறு (திருஷ்டிதோஷம் தீரும்)

தீய மிருகம் பறவையிணை சேரா, பிசாச பூதபயம்
ஆய கிரக பீடைகளும் அணுகா; அகலும்; அனுதினமும்
மாய மலையை மாய்த்த அருள் வேலும் மயிலும் மனத்தெண்ணில்;
நேயம் செயினோ செந்தூரன் நியமந் தருவான் அடிநிழலே

குற்றம் பொறுப்பான் குமரபேன் (தீவினைகழியும்)

தந்தை தாயர், தம்மக்கள் தவறு பொறுத்துத் தயை செயல் போல்
முந்தை உலகம் முழுதமுநள் முதுவர் முருகன் குஞ்சரிதாம்
எந்தம் பிழை எல் லாஞ்சகிப்பர், பேறாம் ஈரெட் டுந்தருவர்
சிந்தை செய்து சேவிப்போம் செந்தி வாழச் செல்வரையே

முருகன் பரிவார வழிபாடு (புகழும் ஒற்றமையும் வளரும்)

வணக்கம் மயிலே அயில் வேலே! வணக்கம் முருகா வணங்குகிறோம்
வணக்கம் கடாவா ரணத்துக்கும் வணக்கம்; தழுவுவ்வாரிதியே
வணக்கம் வாழும் செந்தூர்க்கும் வணக்கம் வணங்கும் அடியார்க்கும்
வணக்கம், வானோர் சிறைபோலெம் வலிய வினைநோய்ச் சிறைமீட்பாய்

வெல்க என வாழ்த்துதல் (சர்வகாரிய வெற்றி)

வெல்க சச்சி தானந்த! வெல்க மறுவில் மாமணியே!
வெல்க வரம்பில் மெய்ப்புகழோய்! வெல்க ஞானச் சுடர்விளக்கே!
வெல்க இன்ப அருட்கடலே! வெல்க உற்ற உறவாந்தான்
வெல்க வீடு தரும் விசுவ ரூபன் பால வேலவனே.

தோத்திரப் பயன்

புயங்க நாமத் தோத்திரம் முப்போதும் பத்தி யுடன் புகல்வோர்
நயங்கள் மலிய நன்மனையாள் மக்கள் நட்போர் சுற்றமுடன்
பயன்கொள் தருப்போல் பார்மேவி, அம்மை குமரன் பதம் பெறுவர்
சயங்கெள் சங்க ராசார்யர் சாற்றும் சத்ய வாக்கே வேல்

வேண்டுகூல்

ஈரா(று) ஈரா(று) இருமூன்றாம் செவிகண் முகமோ(டு) இருதாள் வேற்
சீரார் செந்தூர் நீள்புய! நின் முப்பான் மூன்றாம் செந்தமிழ்ப்பா
ஏரார் புயங்கத் திசை ஏற்(று) எவ் இடருங் களைவாய் எந் நலமும்
பாரார் பாரா யணர்க் கருளாய், பரமன் பரையம் பகமணியே

வேலும் மயிலும் துணை

ஸ்ரீ கப்பிரமணிய புயங்க தோத்திரம் என்னும் இந்நூலுக்கு
ஸ்ரீ பாகுலேய தோத்திரம் என்ற பெயரும் வழங்குகிறது
சகத்குரு சங்கரா சாரியருக்கு வணக்கம்
சுபம் அஸ்து .

தீராத பிணியெல்லாம் தீர்த்தருளும்

மருந்தாகித் திகழும் சேயே!

பாராத நாளெல்லாம் பாழ்நாளே

யென்றுணர்ந்தேன் பரமா நினைச்

சேராதபிழை பொறுத்துத் திருவடக்கே

அன்புசெயும் சிந்தை நல்காய்

காராலுங் கானமர்ந்த கதிரைவேற்

பெருமானே! கருணைத் தேவே!

Publishers: S. Ratnapragasam on behalf of Kokuvi, Kirupakara
Sivasubramaniya Swami kovil Colombo Devotees.

Printers: RST Enterprises, Narahenpita.